

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 17. februar 2021 blev i sag nr. 95593:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har retshjælpforsikring. I klageskema af 23/7 2020 til nævnet samt i vedlagte bilag har klagerens advokat bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Se vedhæftede brev til Ankenævnet for Forsikring

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

At de meddeler retshjælp til anlæggelse af retssag mod tidligere advokat

...

Klager rettede henvendelse til indklagede i forbindelse med ansøgning om retshjælpstilsagn. Klager havde modtaget utilstrækkelig advokatbistand i en sag vedrørende tilbagebetalingskrav af for meget opkrævet i elafgift.

Klager havde ikke modtaget tilstrækkelig klagevejledning, hvorfor klager fortabte sin mulighed for at gøre tilbagebetalingskravet gældende ved domstolene, da de havde sprunget en frist.

Retshjælpsansøgningen af den 29.01.20 med tilhørende bilag fremlægges som bilag 1ANF.

Indklagede meddelte afslag på retshjælpstilsagn med den begrundelse, at de ikke mente, at klager havde rimelig udsigt til at få medhold i sagen, jf. bilag 2ANF.

Klager rettede henvendelse til indklagede igen den 12.03.2020 ved brev, der fremlægges som bilag 3ANF. Klager havde den opfattelse, at indklagede vurderede sagen ud fra de forkerte kriterier. Klager havde ikke haft mulighed for at få prøvet sit krav og kravets størrelse pga. fejl begået af tidligere advokat.

Ankenævnet for Forsikring

2.

95593

SKAT havde derudover ikke taget stilling til det materielle indhold i klagers oprindelige klage, da der kun var blevet taget stilling til selve korrektheden af klagens indgivelse. Såfremt klager ikke ville kunne få sin sag prøvet, ville klager lide et retstab grundet formelle fejl.

Indklagede skrev i mail af den 17.03.2020, at de gerne ville kikke på sagen igen, såfremt klager kunne sandsynliggøre kravets størrelse, jf. bilag 4ANF.

Klager meddelte indklagede, at det kun var SKAT, der var i stand til at opgøre størrelsen på kravet, jf. bilag 5ANF.

Indklagede gav den 02.04.2020 igen meddelelse om, at de ikke ville tildele retshjælpstilsagn, da de manglede dokumentation for kravets størrelse, jf. bilag 6ANF.

Klager forklarede indklagede i brev af den 30.06.2020, at kravet var fastsat skønsmæssigt, da det ikke var muligt at fastlægge kravet uden hjælp fra SKAT, jf. bilag 7ANF.

Dette gav, ifølge indklagede, ikke anledning til yderligere bemærkninger, hvorfor indklagede fortsat ikke kunne meddele retshjælpstilsagn, jf. bilag 8ANF.

Da det er SKAT, der står for opgørelse af tilbagebetalingskrav, er anlæggelse af retssag nødvendig for at fastslå kravets størrelse."

Selskabet har i brev af 26/10 2020 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Sagen drejer sig om, hvorvidt selskabet skal give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til en sag mod [modparten] for at have handlet ansvarspådragende i forbindelse med en sag om manglede reduktion af elafgift og klage herover som fejlagtigt blev indgivet på vegne klager, som ikke var klageberettiget.

...

Alka Forsikring modtog 29. januar 2020 anmodning om retshjælp.

Sagen tog angiveligt sin begyndelse i 2016, hvor klager henvendte sig til sit elselskab og klagede over manglede el-afgiftsreduktion siden 1999. Klager var i 1999 flyttet ind i en ejendom, som siden 1981 havde været opvarmet med el.

Elselskabet afviste imidlertid klagen og Ankenævnet på Energiområdet gav heller ikke klager medhold, men oplyste at klagers net selskab skulle være behjælpelig med at søge en genoptagelse af afgiftstilsvaret hos SKAT.

Elselskabet havde dog tilbudt klager en kulant tilbagebetaling af reduktionen for perioden 2013 til 2016 hvor ejendommen overgik til fjernvarme. Et tilbud som klager imidlertid afviste.

Elselskabet ansøgte herefter SKAT om en ekstraordinær genoptagelse af afgiftsberegningen for perioden 1999 til 2013, idet selskabet havde leveret el i perioden og faktureret den fulde afgift.

Elselskabet fik afslag fra SKAT, idet anmodningen vedrørte en periode som lå mere end tre år efter angivelsesfristens udløb.

SKAT henviste desuden til, at det var kundens egen mulighed og eget ansvar, at få sin ejendom registreret som berettiget til den reducerede afgift. Og da dette ikke var sket, havde elselskabet været forpligtet til og i god tro opkrævet og afregnet den fulde afgift.

Klager havde siden juni 2017 været repræsenteret af advokat, som nu indbragte SKATs afgørelse for Landsskatteretten på vegne klager.

Ved afgørelse i juni 2019 meddelte Landsskatteretten, at klager ikke var klageberettiget, idet SKATs afgørelse var adresseret til klagers elselskab [...] som var den afgiftspligtige i forholdet, hvorfor afgørelsen ikke vedrørte klagers afgiftsnedsættelse som aftager.

Klager antog efterfølgende ny advokat, som har rejst krav mod den tidligere advokat for at have begået fejl i sagen ved ikke at bede elselskabet om at indbringe SKATs afgørelse for Landsskatteretten, men i stedet indbringe sagen på klagers vegne.

Det er således sagen mod den tidligere advokat, der søges retshjælp til.

Klagers nuværende advokat har oplyst klagers skønsmæssige tab som følge af den tidligere advokats fejl til 180.000 kr.

Alka Forsikring meddelte ved brev af 6. marts 2020, at selskabet ikke kunne yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til sagen.

For det første fordi advokaten ikke havde fremlagt nogen dokumentation for/sandsynliggørelse af, at Landsskatterettens resultat ville have været anderledes, hvis det var elselskabet der havde indbragt klagen, idet SKATs begrundelse for at afvise kravet hovedsageligt havde været en overskridelse af fristen for klage.

Alka Forsikring påpegede desuden, at advokaten ikke havde fremlagt nogen beregning eller sandsynliggørelse af det skønsmæssigt opgjorte tab endsige de præmisser der lå til grund for skønnet.

På henvendelse fra klagers advokat meddelte Alka Forsikring ved brev af 17. marts 2020, at selskabet var villig til at se på sagen igen, men bad advokaten forholde sig til selskabets specifikke spørgsmål om både kravets størrelse og forældelsesproblematikken.

Der pågik efterfølgende korrespondance mellem advokaten og selskabet, dog uden at selskabet modtog de efterspurgte oplysninger/den efterspurgte sandsynliggørelse og Alka Forsikring påpegede i sit seneste svar af 10. juni 2020, at uanset der kunne være begået en fejl af klagers tidligere advokat, som kunne være ansvarspådragende, så var det et krav for at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning, dels at der var lidt et tab, dels at der var rimelig grund til at føre sagen, herunder udsigt til at få medhold i kravet.

Sagen er nu indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Klager har siden 1. august 2018 været omfattet af en Husforsikring i Alka Forsikring med betingelserne AH – 04 med tilknyttet retshjælpsdækning.

Forsikringsbetingelserne for Retshjælpsdækning er enslydende i alle forsikringsselskaber og blev ved indførelsen af dækningen i 1970 forhandlet mellem Danmarks Jurist og Økonomforbund og Assurandør Societetet (nu Forsikring og Pension).

Af forsikringsbetingelsernes afsnit 3 fremgår det, at "Forsikringen dækker tvister, som er opstået i privatlivet."

Af afsnit 3.1 "Tvist", fremgår det at, "Ved tvist forstås en konkret, aktuel konflikt, som parterne ikke selv har kunnet løse, og som kan behandles af en domstol eller ved voldgift." samt at "Forsikringen dækker ikke udgifter til almindelig advokatrådgivning."

Herudover skal visse betingelser dog være opfyldt for at give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning.

Det fremgår således af afsnit 3.2 "Rimelig grund" at "Det er en betingelse for dækning, at der er rimelig grund til at indbringe tvisten for domstolene eller voldgift. Hvis der efter Alkas opfattelse ikke er rimelig grund, skal Alka begrunde det."

Derudover er det i betingelsernes afsnit 7 nævnt, at omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. hvis sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi omkostningerne ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand, ikke er dækket på forsikringen.

Det er således selskabet, der skal vurdere og afgøre om der er rimelig grund til at indbringe en sag for domstolene og selskabet er derfor også forpligtet til at foretage en vurdering af, om klager har rimelig udsigt til at få medhold i en påtænkt sag og er i den forbindelse også forpligtet til at begrunde sin vurdering.

Alka Forsikring finder ikke, der foreligger rimelig grund til at indbringe sagen for retten, idet selskabet finder det tvivlsomt, om klager vil kunne få medhold i kravet.

Selskabet baserer sin stillingtagen på det forhold, at sagen allerede ved indbringelsen for SKAT blev vurderet forældet.

SKAT var desuden af den opfattelse, at der ikke forelå særlige omstændigheder der kunne begrunde, at man så bort fra den almindelige forældelse.

SKAT udtalte i sin afgørelse desuden, at det påhvilede klager, som ejer af ejendommen, at få denne korrekt registreret hos selskabet og således både var den, der havde muligheden for at registrere ejendommen som el-opvarmet og den der havde ansvaret for, at ejendommen var korrekt registreret.

Selskabet finder det ikke sandsynligt, at Landsskatteretten - hvis de ikke havde afvist sagen med manglede klageberettigelse - havde fundet, at der forelå undskyldende omstændigheder, som ville kunne bevirke en suspension af den almindelige forældelsesregel, når der henses til klagers eget ansvar for at sørge for korrekt registrering af sin ejendom.

Selskabet finder på baggrund af de foreliggende oplysninger derfor ikke, at klager ville have været stillet bedre, hvis sagen var indbragt for Landsskatteretten af selskabet og således realitetsbehandlet, idet kravet ligeledes ville være forældet i forhold til selskabet.

Klagers advokat har desuden ikke ønsket at redegøre for præmisserne bag udregningen af det skønnede tab.

Vi må således fastholde, at vi ikke kan yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning, idet vi med henvisning til forsikringsbetingelsernes afsnit 3.2 fortsat ikke finder der er rimelig grund til at indbringe sagen for domstolene, idet vi fortsat ikke finder, at klager har udsigt til at få medhold i et krav mod den tidligere advokat.

Afslutningsvis skal vi bemærke, at selskabet har oplyst klagers advokat om, at hvis klager vælger at indbringe sagen for retten og får helt eller delvis medhold, er selskabet villig til at se på sagen igen."

Klagerens advokat har i brev af 23/11 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Modpartens besvarelsen giver ikke anledning til ændringer i undertegnede opfattelse af sagen, men jeg skal dog understrege følgende:

Det er kun SKAT, som har mulighed for at foretage disse beregninger, ligesom der er fremsendt bemærkninger til forældelsesproblematikken. Klager har derfor heller ikke mulighed for at få sagen belyst yderligere uden at der gives retshjælp til en retssag.

Endelig giver det ikke klager nogen fordel, at indklagede vil indtræde i sagen, såfremt klager vinder sagen, da modparten da i givet fald vil dømmes til at afholde sagens omkostninger."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af afgørelse fra SKAT fremgår bl.a.:

"Afgørelse: I kan ikke få ændret jeres elafgift

I har bedt os om at ændre jeres elafgift for 1999 - 2013. Det kan vi ikke, fordi perioden ligger mere end tre år tilbage i tiden og fordi vi ikke mener, at der er fejl i jeres angivelse af elafgiften.

Sagsfremstilling og begrundelse

De faktiske forhold

I har oplyst, at I i perioden 1999 - 2013 har leveret elektricitet til adressen [...] og i den forbindelse pålagt fuld elafgift på leverancerne.

Den pågældende ejendom var i perioden opvarmet af et jordvarmeanlæg og var derfor berettiget til at få den del af forbruget, der oversteg 4.000 kWh årligt, leveret med en lavere afgift, hvis kun den overfor jer, havde dokumenteret, at ejendommen i BBR-registret var registreret som elopvarmet helårsbolig.

Ejendommen var registreret som sådan i BBR-registret, men havde ikke anmeldt det overfor jer.

Jeres begrundelse for at bede om genoptagelse

I mener, at det er en fejl, at ejendommen ikke hos jer været registreret som el-opvarmet helårsbolig, og at kunden burde have faet leveret elektriciteten til en lavere afgiftssats, der gælder for sådanne.

I oplyser derudover, at jeres kundes rådgiver har anført, at det af bilag 1 til bekendtgørelse om afgiftsberigtigelse af elektricitet til opvarmning af helårsboliger fremgår, at registrering af elvarme hos elselskabet og i Bygnings- og Boligregistret som el-opvarmet helårsbolig sker samtidigt og på samme skema.

Da ejendommen var registreret som el-opvarmet helårsbolig i BBR-registret, da jeres kunder overtog ejendommen i 1999, må det efter hans opfattelse lægges til grund, at de tidligere ejere af ejendommen har registreret denne som el-opvarmet helårsbolig. Det kan efter hans opfattelse ikke komme jeres kunder til skade, at I ikke i jeres systemer har haft ejendommen korrekt registreret.

Retsregler og praksis

El-opvarmede helårsboliger kan få leveret den del af elforbruget, der overstiger 4.000 kWh årligt til en lavere sats, end den der gælder for øvrigt forbrug. Det står i elafgiftslovens § 6.

Det er en betingelse for at opnå den lavere sats, at boligen er registreret som sådan i BBR-registret og hos el-leverandøren. Registrering hos el-leverandøren skal ske på anmodning fra den, der hæfter for betalingen af elektriciteten (forbrugeren).

Det står i § 1 og § 2 i den (nu ophævede) bekendtgørelse, der var udstedt i henhold til bemyndigelsen i den dagældende elafgiftslovs § 6, stk. 3 (bekendtgørelse 1986-07-10, nr. 456).

Bilag 1 til bekendtgørelsen er en blanket, der kan indledningsvis skal udfyldes med navn og adresse på elforsyningsselskabet.

Punkt 1 i blanketten indeholder følgende indledning: "Hermed anmodes om, at nedennævnte bolig bliver registreret hos mit elselskab og i Bygnings- og Boligregistret som elopvarmet helårsbolig,"

I bilagets punkt 6 står følgende: "Hvis De ejer boligen sendes skemaet til Deres elselskab. Er de lejer af boligen skal ejer eller administrator bekræfte oplysningerne før skemaet sendes til elselskabet."

Pkt. 9, der skal udfyldes af kommunen, indeholder en erklæring om, hvorvidt boligen er registreret eller opfylder betingelserne for at blive registreret i BBR som el-opvarmet helårsbolig. Den elafgift, I som el-leverandør i en afgiftsperiode har faktureret jeres kunder, skal I angive til SKAT efter hver afgiftsperiodens udløb. Det står i elafgiftslovens § 8.

Hvis I efterfølgende opdager fejl i angivelsen og derfor ønsker at ændre denne, skal I bede om det senest tre år efter det tidspunkt, hvor elafgiften skulle angives. Det står i skatteforvaltningslovens § 31, stk. 2.

Hvis vi skal gå længere tilbage i tid end de tre år, kræver det særlige omstændigheder. Det står i skatteforvaltningslovens § 32, stk. 1, nr. 4

De særlige omstændigheder, som kan begrunde, at vi genoptager sagen, skal være begivenheder eller forhold, som den afgiftspligtige ikke har haft mulighed for at have indflydelse på, og som gør det urimeligt at fastholde elafgiften. Det kan fx være tilfældet, hvis den forkerte elafgift skyldes bedrageri, eller hvis det er SKAT, der har fastsat afgiften, og at vi i den forbindelse har begået grove fejl. Det er derimod ikke særlige omstændigheder, hvis fejlen skyldes misforståelse/ ukendskab til regler eller et glemt fradrag.

Vores begrundelse for ikke at genoptage jeres sag

Vi kan ikke ændre jeres elafgift, fordi I har bedt os om at ændre den mere end tre år efter det tidspunkt, hvor I skulle angive den, og fordi I ikke har oplyst os om særlige omstændigheder, der taler for, at vi alligevel ændrer den.

Vi har lagt vægt på, at det er jeres kunde - i hvis interesse anmodningen om genoptagelse er sendt - der har haft ansvaret - og muligheden - for at få ejendommen korrekt registreret hos jer. At dette ikke skete - enten på grund af en forglemmelse eller ukendskab til reglerne - bør efter vores opfattelse vurderes på samme måde, som glemte fradrag, der som nævnt ovenfor ikke anses for at være en særlig omstændighed, der kan begrunde en overskridelse af fristen for at ændre tilsvaret.

Vi finder derudover ikke, at der materielt er grundlag for at ændre tilsvaret. Da ejendommen ikke var registreret hos jer som el-opvarmet helårsbolig, var I efter vores opfattelse efter den gældende bekendtgørelse forpligtet til at opkræve og afregne den fulde afgift af elektriciteten leveret til den pågældende forbruger. Vi finder derfor, at afgiften er angivet med rette, og at en genoptagelse ikke vil medføre et ændret tilsvaret for jer."

Af afgørelse af 7/6 2019 fra Landsskatteretten fremgår bl.a.:

"Klageres opfattelse

Klagerne har nedlagt påstand om, at SKAT skal genoptage betalingen af elafgift for perioden 1999-2013, idet der foreligger særlige omstændigheder i henhold til skatteforvaltningslovens § 32, stk. 1, nr. 4.

Som begrundelse herfor, har klagerne angivet følgende:

'Det fremgår af Bilag 1 til bekendtgørelse om afgiftsberigtigelse af elektricitet til opvarmning af helårsboliger, at registrering af elvarme hos elselskabet og i Bygnings- og Boligregistret som elopvarmet helårsbolig sker samtidigt og på samme skema.

Da mine klienter overtager ejendommen i 1999 er ejendommen registreret som elopvarmet hel årsbolig i Bygnings- og Boligregistreret, jf. bilag 2 (BBR- meddelelse) og bilag 3 (mail fra [...] Kommune). Mine klienter fortsætter i det samme elselskab som sælger har haft og indtræder i sælgers rettigheder og forpligtelser, jf. bilag 4 kopi af skøde. Det må således lægges til grund, at de tidligere ejere af ejendommen har registreret ejendommen som elopvarmet helårs bolig, idet ejendommen i Bygnings- og Boligregistreret er registreret som elopvarmet helårsbolig. Det kan således ikke komme [...] til skade, at [elselskabet]

ikke i deres systemer har haft ejendommen korrekt registreret, hvorfor der foreligger særlige om stændigheder der kan begrunde en genoptagelse af sagen. Herudover kan det også undre, at [klageren] ikke har gjort mine klienter opmærksom på ordningen, idet de var bekendt med det usædvanlige elforbrug på ejendommen.'

Klagerne har den 15. maj 2018 anført følgende til SKATs udtalelse af 14. marts 2018:

'SKAT oplyser, at de ikke anser mine klienter som klageberettigede, da SKAT's afgørelse af 1. december 2017 er adresseret til [elselskabet], hvorfor SKAT tillige antager, at det er [elselskabet], der er klager.

I denne forbindelse kan jeg oplyse, at mine klienter [...] er klageberettiget. Jeg gør opmærksom på, at afgørelsen af 1. december 2017 fra SKAT vedrører en reduktion af en el-afgift, der er betalt af mine klienter. Det er således i mine klienters interesse, at elafgiften reduceres, hvorfor mine klienter har en væsentlig retlig interesse i afgørelsens udfald og dermed skal betragtes som værende parter.'

Landsskatterettens afgørelse

En klage kan indgives af enhver, der har en væsentlig, direkte og individuel retlig interesse i den afgørelse, der klages over. Det står i skatteforvaltningsloven § 35 a, stk. 2.

I henhold til elafgiftsloven skal der svares afgift til statskassen af elektricitet, der forbruges her i landet. Afgiftsbetalingen påhviler den, der leverer elektricitet til forbrug her i landet. Det følger af elafgiftslovens § 1, og elafgiftslovens § 3, stk. 1, nr. 1.

SKATs afgørelse er adresseret til [elselskabet], som tillige efter elafgiftsloven er den afgiftspligtige. Afgørelsen retter sig således ikke direkte mod klagerne og vedrører ikke konkret klagerens afgiftsansættelse som aftager.

Landsskatteretten finder på denne baggrund, at klagerne ikke har den fornødne direkte retlige interesse i sagens udfald. Som følge heraf er klagerne ikke klageberettiget. Det kan ikke føre til et andet resultat, at [elselskabet] har viderefaktureret elafgiften til klagerne.

Landsskatteretten afviser klagen."

Af klagerens retshjælpsansøgning af 29/1 2020 fremgår bl.a.:

"Som advokat for [Klageren] retter jeg henvendelse til jer vedrørende anlæggelse af retssag mod [klagerens forhenværende advokat], hvor jeg vil nedlægge følgende påstand:

PÅSTAND:

Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren kr. 180.000,00 med tillæg af sædvanlig procesrente fra stævningens indlevering til berømmelse til betaling sker.

SAGSFREMSTILLING:

Sagsøger anlagde sag vedrørende tilbagebetaling af for høj elafgift siden 1999 ved Ankenævnet for Energiområdet. Nævnet traf afgørelse den 11.01.2017, hvor de ikke gav sagsøger medhold. Afgørelsen fremlægges som bilag 1.

Som det fremgår af Ankenævnet på Energiområdets afgørelse, skulle [elselskabet] være sagsøger behjælpelig med at søge om ordinær eller ekstraordinær genoptagelse hos SKAT.

Der blev derfor fremsendt en ansøgning til SKAT, som traf afgørelse den 01.12.2017 jf. bilag 2. Det fremgår endvidere af bilaget, at sagsøger v/sagsøgte ankede SKAT's afgørelse til landskatteretten, som igen afviste sagsøgers krav, med den begrundelse, at sagsøger ikke var klageberettiget. Sagsøger hørte ikke tilbage fra sagsøgte vedrørende landsskatterettens afgørelse, og tog derfor kontakt til sagsøgte. Sagsøgte anerkendte i korrespondancen, at grunden til at sagsøger ikke fik medhold var hendes skyld. Sagsøgte havde ikke fået [elselskabet] til at indgive klagen på sagsøgers vegne, og som følge af dette var klagefristen for længst overskredet. Sagsøgte opfordrede sagsøger til at søge advokatbistand for at vurdere, hvorvidt hun havde handlet ansvarspådragende. Korrespondancen fremlægges som bilag 3.

Sagsøger rettede den 16.10.2019 henvendelse til sagsøgte, hvor sagsøger skønsmæssige opgjorde sit krav til 180.000,00 kr. jf. bilag 4.

Sagsøgtes forsikringsselskab overtog korrespondancen og afviste den 12.11.2019 sagsøgers erstatningskrav jf. bilag 5.

Sagsøger redegjorde for det skønsmæssigt fastsatte krav den 05.12.2019 i brev, der fremlægges som bilag 6.

Sagsøgte meddelte den 15.01.2020, at sagsøgte fortsat afviste sagsøgers erstatningskrav. Mailen fremlægges som bilag 7.

Afslutningsvis vedlægges årsopgørelser fra sagsøger fra 2017 og 2018 som bilag 8 og 9 samt oplysninger, at sagsøgerne er gift uden hjemmeboende børn under 18 år.

Da sagens parter ikke kan nå til enighed, er anlæggelse af retssag nødvendig.

ANBRINGENDER:

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende, at sagsøgte har handlet ansvarspådragende, ved ikke at iagttage de fastsatte forældelsesfrister.

At Sagsøgte skal bedømmes under det strenge professionsansvar grundet sin stilling og arbejde.

At Ansvarsgrundlaget her er i øvrigt culpa, og sagsøgte har handlet groft uagtsomt ved ikke at varetage sin klients interesser.

At sagsøger er blevet påført et tab på skønsmæssigt 180.000,00 kr. som følge af sagsøgtes fejl.

At der er årsagsforbindelse mellem det påførte tab og sagsøgtes fejl, da sagsøgte ikke kan godtgøre, at sagsøger ikke ville få medhold i sit krav ved en retssagsprøvelse.

At det påførte tab er adækvat, da sagsøgtes groft uagtsomme adfærd er årsag til sagsøgers indtrådte tab."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"3. Hvad dækker retshjælpsforsikringen?

Forsikringen dækker tvister, som er opstået i privatlivet.

3.1 Tvist

Ved tvist forstås en konkret, aktuel konflikt, som parterne ikke selv har kunnet løse, og som kan behandles af en domstol eller ved voldgift.

Forsikringen dækker ikke udgifter til almindelig advokatrådgivning.

3.2 Rimelig grund

Det er en betingelse for dækning, at der er rimelig grund til at indbringe tvisten for domstolene eller voldgift. Hvis der efter Alkas opfattelse ikke er rimelig grund, skal Alka begrunde det.

3.3 Klagenævn

Kan tvisten behandles ved et klagenævn, f.eks. godkendte klagenævn eller klagenævn nedsat ved lov, er sikrede forpligtet til først at benytte denne mulighed. Denne forpligtelse gælder dog ikke, hvis det er åbenbart, at klagenævnet ikke kan realitetsbehandle sagen. Omkostninger i forbindelse med sådan klagebehandling dækkes ikke - se punkt 7.

3.4 Offentlig klagebehandling

Kan tvisten behandles ved en offentlig myndighed, er sikrede forpligtet til først at benytte denne klageadgang. Omkostninger i forbindelse med offentlig klagebehandling dækkes ikke - se punkt 7.

...

7. Hvilke omkostninger er ikke dækket?

Følgende omkostninger er ikke omfattet af retshjælpsdækningen:

- a) Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. hvis sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi omkostningerne ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand
- b) Sikredes egne rejseomkostninger eller tabte arbejdsfortjeneste
- c) Omkostninger i forbindelse med tvangsfuldbyrdelse, arrest, midlertidige afgørelser om forbud og påbud, herunder sikkerhedsstillelse, samt sikkerhedsstillelse i forbindelse med gruppesøgsmål, medmindre disse er afholdt efter aftale med Alka
- d) Omkostninger til tvister, der kan behandles ved et klagenævn eller som kan klagebehandles hos en offentlig myndighed - se punkt 3.3 og 3.4
- e) Omkostninger dækket af sikredes ansvarsforsikring
- f) Omkostninger, som skyldes forsømmelse fra sikrede eller sikredes advokat (eksempelvis ved manglende fremmøde i retten eller manglende fremlæggelse af relevant bevismateriale), medmindre det godtgøres, at forsømmelsen har været uden indflydelse på sagens omkostninger."

Nævnet udtaler:

Klageren har anmodet selskabet om forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til en påtænkt retssag mod sin tidligere advokat. Klageren finder, at advokaten har handlet ansvarspådragende i forbindelse med sin varetagelse af en sag om manglende reducere af elafgift og klage herover. Klageren har i retshjælpsansøgningen opgjort erstatningskravet til samlet 180.000 kr. med tillæg af sædvanlig procesrente.

Klageren klagede i 2016 til sit elselskab over manglende el-afgiftsreduktion i perioden maj 1999 til april 2016, idet elselskabet havde leveret el i perioden og faktureret den fulde afgift. Sagen blev indbragt for Ankenævnet for Energiområdet, som den 20/12 2016 ikke gav klageren medhold i kravet mod selskabet om tilbagebetaling af for meget betalt elafgift. Den 16/10 2017 søgte elselskabet om ekstraordinær genoptagelse af afgiftsberegningen for perioden 1999 til 2013, hvilket SKAT den 1/12 2017 meddelte afslag på, idet anmodningen vedrørte en periode som lå mere end tre år efter angivelsesfristens udløb. Klagerens tidligere advokat indbragte SKAT's afgørelse for Landsskatteretten på vegne af klageren, som ved afgørelse af 7/6 2019 meddelte, at klageren ikke var klageberettiget, idet SKAT's afgørelse var adresseret til klagerens elselskab, som var den afgiftspligtige i forholdet. Klageren antog herefter ny advokat, som rejste krav over for den tidligere advokat for at have begået fejl i sagen ved ikke at bede elselskabet om at indbringe SKAT's afgørelse for Landsskatteretten.

Klageren ønsker at få retshjælpsdækning til sagen mod den tidligere advokat. Hun har anført, at selskabet har vurderet sagen ud fra forkerte kriterier. Hun har anført, at hun ikke har haft mulighed for at få afprøvet sit krav og kravets størrelse på grund af den tidligere advokats fejl, og at SKAT ikke har taget stilling til det materielle indhold i hendes oprindelige klage, da der kun blev taget stilling til de formelle omstændigheder vedrørende klagens indgivelse. Hun har anført, at kravet er fastsat skønsmæssigt, idet det er SKAT, der står for opgørelsen af et eventuelt tilbagebetalingskrav. Anlæggelse af retssag er derfor nødvendig for at kunne fastslå kravets størrelse.

Selskabet har afvist at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning under henvisning til, at der ikke er rimelig grund til at indbringe sagen for retten, jf. forsikringsbetingelsernes pkt. 3.2, da

det må anses for at være ganske tvivlsomt, om klageren vil kunne få medhold i sit krav. Selskabet har anført, at det ikke findes sandsynliggjort, at Landsskatteretten - hvis ikke sagen var blevet afvist - havde fundet, at der forelå undskyldelige omstændigheder, som ville kunne bevirke en suspension af den almindelige forældelsesregel, når det er klagerens eget ansvar at sørge for korrekt registrering af sin ejendom. Selskabet har i den forbindelse henvist til, at kravet allerede ved indbringelsen for SKAT af SKAT blev vurderet forældet, og at det var SKAT's vurdering, at der ikke forelå særlige omstændigheder, der kunne begrunde, at man så bort fra den almindelige forældelsesfrist. Selskabet har også anført, at klageren ikke har ønsket at redegøre for præmisserne bag udregningen af det skønnede tab.

Af afgørelse af 1/12 2017 fra SKAT fremgår det, at "Hvis I efterfølgende opdager fejl i angivelsen og derfor ønsker at ændre denne, skal I bede om det senest tre år efter det tidspunkt, hvor elafgiften skulle angives. Det står i skatteforvaltningslovens § 31, stk. 2. Hvis vi skal gå længere tilbage i tid end de tre år, kræver det særlige omstændigheder. Det står i skatteforvaltningslovens § 32, stk. 1, nr. 4. De særlige omstændigheder, som kan begrunde, at vi genoptager sagen, skal være begivenheder eller forhold, som den afgiftspligtige ikke har haft mulighed for at have indflydelse på, og som gør det urimeligt at fastholde elafgiften. Det kan fx være tilfældet, hvis den forkerte elafgift skyldes bedrageri, eller hvis det er SKAT, der har fastsat afgiften, og at vi i den forbindelse har begået grove fejl. Det er derimod ikke særlige omstændigheder, hvis fejlen skyldes misforståelse/ ukendskab til regler eller et glemt fradrag. **Vores begrundelse for ikke at genoptage jeres sag:** Vi kan ikke ændre jeres elafgift, fordi I har bedt os om at ændre den mere end tre år efter det tidspunkt, hvor I skulle angive den, og fordi I ikke har oplyst os om særlige omstændigheder, der taler for, at vi alligevel ændrer den. Vi har lagt vægt på, at det er jeres kunde - i hvis interesse anmodningen om genoptagelse er sendt - der har haft ansvaret - og muligheden - for at få ejendommen korrekt registreret hos jer. At dette ikke skete - enten på grund af en forglemmelse eller ukendskab til reglerne - bør efter vores opfattelse vurderes på samme måde, som glemte fradrag, der som nævnt ovenfor ikke anses for at være en særlig omstændighed, der kan begrunde en overskridelse af fristen for at ændre tilsvaret. Vi finder derudover ikke, at der materielt er grundlag for at ændre tilsvaret. Da ejendommen ikke var registreret hos jer som el-opvarmet helårsbolig, var I efter vores opfattelse efter den gældende

bekendtgørelse forpligtet til at opkræve og afregne den fulde afgift af elektriciteten leveret til den pågældende forbruger. Vi finder derfor, at afgiften er angivet med rette, og at en genoptagelse ikke vil medføre et ændret tilsvarende for jer".

Af afgørelse af 7/6 2019 fra Landsskatteretten fremgår det, at "En klage kan indgives af enhver, der har en væsentlig, direkte og individuel retlig interesse i den afgørelse, der klages over. Det står i skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 2. I henhold til elafgiftsloven skal der svares afgift til statskassen af elektricitet, der forbruges her i landet. Afgiftsbetalingen påhviler den, der leverer elektricitet til forbrug her i landet. Det følger af el afgiftslovens § 1, og elafgiftslovens § 3, stk. 1, nr. 1. SKAT's afgørelse er adresseret til [elselskabet], som tillige efter elafgiftsloven er den afgiftspligtige. Afgørelsen retter sig således ikke direkte mod klagerne og vedrører ikke konkret klagernes afgiftsansættelse som aftager. Landsskatteretten finder på denne baggrund, at klagerne ikke har den fornødne direkte retlige interesse i sagens udfald. Som følge heraf er klagerne ikke klageberettiget. Det kan ikke føre til et andet resultat, at [el-selskabet] har viderefaktureret elafgiften til klagerne".

Af punkt 3.2 i forsikringsbetingelserne fremgår det, at "Det er en betingelse for dækning, at der er rimelig grund til at indbringe tvisten for domstolene eller voldgift".

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet ikke at kunne kritisere, at selskabet har afvist at give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning under henvisning til, at der ikke er rimelig grund til at føre sagen mod klagerens tidligere advokat, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 3.2. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forhåndstilsagn om retshjælp.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at SKAT i sin afgørelse af 1/12 2017 har vurderet, at den betalte elafgift for perioden 1999 til 2013 ikke kunne ændres, idet perioden lå mere end tre år tilbage i tiden, at der ikke forelå særlige omstændigheder der kunne begrunde suspension af forældelsesfristen, og at der i øvrigt ikke var fejl i angivelsen af elafgiften.

Ankenævnet for Forsikring

14.

95593

Nævnet har også lagt vægt på, at klageren ikke er fremkommet med nye oplysninger efter SKAT's behandling af sagen, der giver anledning til at antage, at klageren vil kunne opnå et andet og mere gunstigt resultat ved videreførelse af sagen mod den tidligere advokat ved domstolene.

Nævnet finder det herved ikke antageliggjort, at klageren - såfremt klagen til Landsskatteretten var indgivet af korrekt klageberettiget - ville have fået medhold i tilbagebetaling af for meget betalt elafgift. Det findes dermed ikke sandsynliggjort, at klageren har lidt et økonomisk tab som følge af den tidligere advokats fejl, der kan begrunde et ansvar på erstatningsretligt grundlag.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen